

גרמניה

הסוד הכמוס

אני עומד לגלות לך את הסוד הכמוס ביותר בגרמניה, אמר לו מכבר עתונאי גרמני חשוב לעורך העולם הזה. זהו סוד כל-כך שמור, שאפילו אני איני מעז לפרסמו בעתוני. הוא הנמיך את קולו ולחש: "לודביג ארהארד הוא איד יאוס גמור!"

בשביעות האחרונים יצא הסוד לאור. כיום יודע זאת כל גרמני: התנהגותו של ארהארד בפרשת ירושלים-קאהיר היתה דוגמה חרד-פעמית של טימטום מדיני מוחלט.

"פשוט אין לו!" ארהארד היה פרופ' סור לכלכלה. הוא עלה לגדולה בגרמניה הודות להצלחתו, כשר-הכלכלה, לחולל את הפלא הכלכלי של הקאפיטליזם הגרמני — קימום המדינה תוך שנים מעטות מחורבות הנאצים.

הודות לפופולאריות הרבה לה זכה בתפקיד זה, הפך אליל הבורגנות הגרמנית, החולשת במדינה. לא היה לו מתחרה לתפקיד ראש הממשלה. אולם כאשר צץ רעיון זה לראשונה, התנגד לכך בחריפות קונראד אדנאור. "פשוט אין לו שיעור-קומה הדרוש לתפקיד זה!" זעק הקאנצלר הזקן עשרות פעמים, וסירב להתפטר.

אולם אדנאור סולק, וארהארד בא במקומו.

ערמונים מן האש. גרמנים מעטים בלבד מתעניינים בצד המוסרי של המשולש בין ירושלים-קאהיר. הגרמני הממוצע שם

ראש הממשלה ארהארד אחיי הטיפש, אפס

את ליבו רק לדבר אחד: שממשלתו נהגה בטיפשות גמורה. דעתו של אותו גרמני ממוצע מסתכמת כך:

● העיסקה שסוכמה בפגישת אדנאור-בן-גוריון בשנת 1960, לאספקת כמות מצומצמת של נשק גרמני לישראל, עוד היתה סבירה. ולראיה: ברור כיום כי עבד-אל-נאצר ידע על כך תוך ששה שבועות (כפי שגילה נירורק טיימס), והוא לא נקט פעולה נגדית.

● העסק התחיל להיות מסורף כאשר ביקר ארהארד בהשיגטון ביוני האחרון, ונעתר ללחץ האמריקאי הכבד ש' הופעל עליו. הוא הסכים, למעשה, ל' הוציא את הערמונים של האמריקאים מן האש. כך הסכים, בין השאר, לספק ל' ישראל טנקים אמריקאיים

● בכך לא שירת ארהארד שום אינטרס גרמני, אלא רק אינטרס אמריקאי. וזאת למרות שארהארד היה צריך לדעת כי גרמניה חשופה ללחץ ערבי הרבה יותר מאשר ארצות-הברית עצמה, בגלל חלוקת המדינה לשתיים והדוקטרינה של האלשטיין.

שיכור כרוני. כדי לנקוט יוזמה כל-שהי, ולא להיראות כחולאישים גמור, הח'

ליט ארהארד לבסוף לעשות את אשר סירב לעשות מזה שנים: לכונן יחסים דיפלומטיים עם ישראל (ראה במדינה). אולם ספק אם צעד זה ישנה את דמותו החלושה בעיני הציבור הגרמני.

למרות התקופה המאוחר, קרוב לחודי כי בבחירות הבאות יאבד ארהארד את כסאו. מתרבים הסימנים כי הרוב ינתן למפלגה הסוציאל-דמוקרטית, וכי הקאנצלר הבא יהיה וילי בראנד, המכהן עתה כראש עיר רייט ברלין.

לפני כמה חודשים שוחח עתונאי גרמני אחר עם עורך העולם הזה, גילה לו בסוד כמוס: "וילי בראנד אינו רק שיכור כרוני. הוא אפס גמור!"

אירופה

עבודה זרה

האם אתה מוכן לעבוד שעה אחת נור ספת בשבוע כדי להיפטר מן הצורך בפני עלים זרים בגרמניה?"

בפני 21 אלף גברים וגשים הוצגה הש' בוע שאלה זו. התוצאה: 70 אחוז מבין הגברים, ו-64 אחוז מבין הנשים, השיבו בחיוב. הם מוכנים לעבוד יותר — ובלבד שהזרים יסתלקו.

מישאל קטן זה מצביע על אחד הפרא' דוכסים הגדולים של חברת-השפע. אין היא יכולה להתקיים בלי עבודה זרה, אך אין היא סובלת את הזרים.

עבוד רשתוק. למעלה ממיליון איטל' קים, ספרדים, יוונים ותורכים עובדים עתה בגרמניה המערבית. כמה מיליוני אלג'ירים, ספרדים ואחרים עובדים בצרפת. פולנים כורים פחם בבלגיה, אפריקאים מנקים את רחובות פאריס, בני סיציליה בונים את הבתים בשווייץ.

כל זה אינו מספיק. ישנו מחסור משוער בידיים עובדות. בגרמניה המערבית בלבד ממתנינים 560 אלף מקומות-עבודה לעובדים שאינם.

פעם ניצלו מדינות-אירופה את מושבותיהן שמעבר לים. בינתיים באו המושבות לאי-רופה עצמה. כל העבודות הקשות, השחור' רות, עברו בהדרגה לידי זרים מארצות מפגרות. בני-המקום עלו בסולם החברתי, הפכו מנהל-עבודה, פועלים מקצועיים, פקי' דים. הם מוגנים עליי אגודות-מקצועיות חזקות, מקבלים שכר שמן.

הזרים אינם מוגנים. אם הם פותחים את הפה — מגרשים אותם הביתה. שכרם נש' אר גמוך יחסית — והוא מאפשר את עליית השכר של בני המקום.

לנצל ולסבול. זוהי המציאות בכל ארצות השפע.

יש מדינות שבהן קיימת עדיין אספקה מקומית של כוח-עבודה זול: כושם באר' צות-הברית, ערבים בישראל, איטלקים דרו' מיים באיטליה הצפונית. אך עם גידול המחסור בידיים עובדות, גובר בכל הארצות האלה הצורך לייבא פועלים זולים מחו'ל. לא רחוק היום בו יהיה צורך להביא לאי-רופה הודים, סינים ואינדונסים.

אולם הידיים העובדות מחוברות לגוף. וגוף זה מביא עימו הרגלים וסגנונות המר' גזיזים את המנצלים. האיטלקי מביא עימו את באר-האספרסו, והוא מפתח את בנות המקום. הכושי מוצא חן בעיני הנשים הלבנות. בטנאות של העובדים הזרים, הת' לזשים מכל חברה מסודרת, מתפתחים ה' פשע והזנות.

איך לגבור על הבעייה? לא יהיה די בתוספת שעת-עבודה לפועלים מקומיים — כי אלה לא ינקו את בתי-השימוש, לא ישתפו את הרחובות, לא יישאו לבנים.

כמה ארצות — ובראשן שווייץ הצדקנית' — החלו מגבילות את הכניסה לפועלים זרים. אך רוב המומחים שמים את מיבטחם בהתרחבות האוטומציה, שתבטל את הע' (המסך בעמוד 24)

● השבוע פקדה ממשלת שווייץ על כל המעבידים במדינה לפטר 5% מן העובדים הזרים. פקודה זו, שתביא לגירוש 30 אלף פועלים זרים, אושרה על-ידי מישאל-עם, בו הצביע הרוב נגד "ניכור המדינה". למ' רות שאסור לפועל נוכרי להביא לשווייץ את אשתו וילדיו, נמצאים כיום במדינה 850 אלף פועלים זרים (כמחציתם איטל' קיים). מתוך אוכלוסייה כוללת של 5.8 מיליון.

טכניקון

ביים טכני

נפתחים קורסים חדשים — ערב רדיו-אלקטרוניקה טלוויזיה המכנינים לקראת התואר "אלקטרוני מוסמך"

נפתחים קורסים חדשים * מכונות * בנין * ארכיטקטורה (עיצוב פנים)

נפתח קורס חדש — ערב קרור ומזוג אוויר

פרטים והרשמה: 13-8 בבוקר; 8-4 אחה"צ

ח י פ ה רחוב בלפור 5 מול הטכניון

תל-אביב דרך פ"ת 44 מול בית הדר

טכניקון

נפתחים קורסים חדשים

בגדות ערב

ומוקדמות לאקסטריניים למועדי הבחינות: יולי-נובמבר 1965 הנערכות מטעם משרד החינוך והתרבות ספרי לימוד בהוצאת ביה"ט פרטים והרשמה: 8-13 בבוקר; 4-8 אחה"צ

ח י פ ה רח' בלפור 5, מול הטכניון

תל-אביב דרך פ"ת 44, מול בית הדר

האטרקציה של ספורט החורף בישראל "קארטינג"

פתוח מדי אחה"צ עד 9 בערב

מגרש "יריד המזרח" מול תחנת "סד"

תצטרף למתקני